

L'Helena i en Marçal són la parella que s'ha instal·lat a la finca de La Codina per a dur-hi a terme un projecte ramader. L'Helena és formatgera, i mentre no s'engega el projecte, treballa fora de la finca. En Marçal és el ramader que des del 5 de setembre pastura les seves pròpies ovelles.

Marçal, com comença tota aquesta història?

—Tot just fa cinc anys, ens vam adonar que el nostre dia a dia no era el que desitjàvem per a les nostres vides; no perquè no estiguéssim bé a la residència de discapacitats on treballàvem, o amb els nostres hobbies, amics o família, sinó perquè notàvem que aquell no era el nostre lloc ni la nostra manera de treballar per un futur socialment i naturalment sostenible.

Per això vam decidir agafar un any d'excedència i buscar nous camins. I en una trobada fortuïta amb un pastor de muntanya —durant un període de desconexió a la Vall d'Aran— vaig tenir un primer contacte amb l'autèntic món rural: no aquell de cap de setmana o de vacances, sinó el de la feina per cuidar l'entorn des de la passió. No crec que hi hagués un abans i un després (tots portem a dins l'amor per la natura), sinó més aviat un toc d'atenció: som prou respectuosos i mereixedors de la terra que trepitgem?

El Marçal i l'Helena amb les seves ovelles

Aleshores, fas la formació de l'Escola de Pastors?

—Sí. De seguida vam qüestionar-nos quin havia de ser el nostre camí, com podíem millorar el nostre entorn sense deixar de banda el que ens unia a nosaltres mateixos, i com podíem dedicar-nos a aconseguir una major sostenibilitat del sistema sense voler cremar-ho tot. I la resposta es va anar donant en el dia a dia del nou camí que anàvem fent: per la meua part, la “despedida” temporal amb els amics en una costellada; l'experiència vital a l'Escola de Pastors, a Montnartró, amb uns companys i mestres magnífics; les hores a la finca de l'Antonio Soler “Pixon” amb l'Ibra; les pràctiques a Can Terrades, amb en Saurí i l'Alassan; l'experiència autènticament rural i encoratjadora amb la Roser, en Jaume, l'Elmer i l'Emma al Mas Berengueres, a Sta. Maria d'Oló i, per acabar, la feina al ramat de Can Betara, a Perafita.

I t'enamores de la terra

—No sé en quin moment d'aquest procés vaig enamorar-me de la terra i de la feina de cuidar-la, potser quan en Marc de l'Escola em va dir que acabàvem de tenir un “Despertaes” (com a la pel·lícula del De Niro i el Robin Williams). Em vaig adonar que un dels resultats de cuidar la terra era el de crear uns vincles d'amistat i humilitat que no es poden descriure, així com gaudir del territori des del dia a dia, i com a conseqüència tenir un projecte de vida molt més ric.

Sens dubte tot aquest recorregut (els diferents estudis, les feines, el muntanyisme, els anys jugant a futbol, els amics, la família) m'ha format i educat com sóc, i per això m'adono del que avui tinc: 35 anys, un munt de coses per explicar i compartir, i un somni que per fi s'està fent realitat.

Pots explicar més aquests vincles amb la terra?

—No crec que la permacultura, la pastura, la pagesia i la ramaderia, la silvopastura, el “natural” vs l'ecològic es puguin definir ni amb tota una enciclopèdia sencera; per més literatura que hi hagi, és alguna cosa que se sent a dins, un amor que t'omple i que amb el suport adequat — en el meu cas de la meva estimada parella—, em fa sentir la persona més afortunada del món. I ara em queda un camí desconegut per fer, per arribar a ser pastor del meu propi ramat, per cuidar-me de la terra i dels animals i oferir uns aliments més saludables i respectuosos amb la natura.

Com valores la feina de Terra Franca?

—En tot aquest recorregut només ens feia falta trobar una finca, i aquest pas s'ha donat a través de Terra Franca. Després d'entrar en un procés de selecció amb entrevistes, formalitats i nervis, ens va proporcionar l'oportunitat de conèixer una família encantadora que ens ha obert les portes de la seva finca perquè desenvolupem el nostre projecte, que consisteix a posar ovelles de llet a la finca de La Codina, a Les Planes d'Hostoles i, si en un futur tot va bé, posar a disposició el nostre projecte perquè persones en risc d'exclusió social també se'n puguin beneficiar, ja sigui treballant-hi o bé visitant-nos.

Convençut que te'n sortiràs?

— I tant! Aquí estem, per aconseguir que el nostre somni es converteixi en la nostra realitat, envoltats d'una natura espectacular, d'amics i familiars que ens donen el seu suport. Allò que es diu que de la pagesia no es pot viure, no és cert; un no s'hi fa ric, però se'n pot viure i disfrutar-la com hem fet els humans des de sempre. Crec que no estem descobrint res de nou, estem vivint el nostre propi camí dins d'una comunitat rural que ha estat massa anys silenciada i ignorada.

Arribada de les ovelles a la granja